

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15210/2024
Рев 15218/2024
15.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данило Николић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., Филозофског факултета у Београду и ВВ из ..., чији је пуномоћник Соња Лапчевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости по основном, односно поништаја завештања по евентуалном тужбеном захтеву, одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1541/18 од 22.03.2018. године и решења Вишег суда у Београду Гж 16571/18 од 22.10.2020. године, у седници одржаној 15.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиоца изјављене против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1541/18 од 22.03.2018. године и решења Вишег суда у Београду Гж 16571/18 од 22.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 77924/10 од 09.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца ГГ и АА којим је тражено да се утврди да су завештање пок. ДД 3-Р-659/97 сачињено пред Петим општинским судом у Београду 10.10.1997. године и допуна тог завештања сачињена пред сведоцима 13.10.2000. године ништави. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ББ недостојна за наслеђивање оставиоца ДД. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се поништи судско завештење ДД 3-Р-659/97 сачињено 10.10.1997. године пред Петим општинским судом у Београду и завештање пред сведоцима од 13.10.2010. године. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 1541/18 од 22.03.2018. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 77924/10 од 09.12.2016. године у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртим изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 77924/10

од 09.12.2016. године и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Решењем Првог основног суда у Београду П 77924/10 од 11.06.2018. године, ставом првим изреке, обавезани су тужиоци ГГ и АА да туженој ББ солидарно на име накнаде трошкова поступка плате износ од 93.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци ГГ и АА да туженом Филозофском факултету из Београда солидарно на име накнаде трошкова поступка плате износ од 264.000,00 динара.

Виши суд у Београду је решењем Гж 16571/18 од 22.10.2020. године, ставом првим изреке, преиначио решење Првог основног суда у Београду П 77924/10 од 11.06.2018. године у ставу првом изреке, тако што је обавезао тужиоце да туженој ББ солидарно на име накнаде трошкова поступка исплате износ од 73.500,00 динара. Ставом другим изреке, преиначено је решење Првог основног суда у Београду П 77924/10 од 11.06.2018. године у ставу другом изреке, тако што су обавезани тужиоци ГГ и АА да туженом Филозофском факултету из Београда солидарно на име накнаде трошкова поступка исплате износ од 195.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци ГГ и АА изјавили су ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, а против решења Вишег суда у Београду о трошковима поступка тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 403. став 2. тачка 2. и 420. став 1. Закона о парничном поступку, као и због погрешно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка.

Решењем Првог основног суда у Београду П 77924/10 од 30.01.2023. године, прекинут је поступак по ревизијама тужилаца од 28.05.2018. године и 21.01.2021. године услед смрти тужиоца ГГ.

Поступак је настављен решењем Првог основног суда у Београду П 77924/10 од 01.03.2023. године, након окончања оставинског поступка иза ГГ у ком поступку је за његовог јединог наследника оглашен тужилац АА.

Апелациони суд у Београду решењем РЗ 6/24 од 29.05.2024. године није предложио Врховном суду одлучивање о изузетној ревизији коју је тужилац АА изјавио против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1541/18 од 22.03.2018. године.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 401. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), а у вези са чланом 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), па је нашао да ревизије тужиоца нису дозвољене.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.11.2002. године, а вредност предмета спора утврђена на припремном рочишту је 510.000,00 динара.

Пошто је тужба поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак се примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку, осим у погледу цензуса за ревизију. Побијане одлуке донете су након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), па се на ревизијски цензус примењује одредба члана 23. став 3. тог закона, којом је прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а која нису правноснажно решена до дана ступања на снагу тог закона.

Вредност предмета спора поступка у овом случају не прелази имовински цензус за ревизију, па ревизија против пресуде није дозвољена.

Одредбом члана 29. тада важећег Закона о парничном поступку прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у том закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Из наведеног следи да ревизија тужиоца којом се побија решење о трошковима поступка, није дозвољена, будући да је реч о решењу против кога се ревизија не може изјавити у смислу одредбе члана 412. цитираног Закона о парничном поступку, будући да ревизија изјављена против ове врсте одлука која се односе на споредно потраживање није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић